इयावाश्व आत्रेयः । मरुतः। अनुष्टुप्, ६, १६-१७ पंक्तिः ।

प्र रयावाश्व धृष्णुयाची मुरुद्धिर्ऋकीभः।

ये अद्रोघमनुष्यधं श्रवो मदन्ति युज्ञियाः॥ ५.०५२.०१

रयावाश्व- प्राणोपासक । धृष्णुया- वृत्रधर्षक । ऋक्वभिः- स्तुत्यान् । मरुद्भिः- प्राणविशेषान् । अर्च- पूजय । ये । अनुस्वधम्- आत्मधारणामनु । अद्रोधम्- अद्रोहाम् । श्रवः- श्रुतिम् । यज्ञियाः-पूज्याः । मदन्ति- हर्षेणानुभवन्ति ॥१॥

ते हि स्थिरस्य शर्वसः सर्खायः सन्ति धृष्णुया।

ते यामुन्ना धृषद्विनुस्त्मना पान्ति शर्थतः॥ ५.०५२.०२

ते- अमी। हि- खलु। स्थिरस्य- दृढस्य। श्वयः- बलस्य। सखायः- मित्रभूताः। सन्ति-भवन्ति। धृष्णुया- शत्रुधर्षकाः। ते। यामन्- सन्मार्गे। धृषद्विनः- शत्रुधर्षणशीलाः। शश्वतः-शाश्वतान् धर्मान्। त्मना- स्वतः। पान्ति- रक्षन्ति॥२॥

ते स्यन्द्रासो नोक्षणोऽति ष्कन्दन्ति शर्वेरीः।

मुरुतामधा महौ दिवि क्षमा च मन्महे॥ ५.०५२.०३

ते। स्पन्द्रासः- स्पन्दनशीलाः। न- च। उक्षणः- सेक्तारः। शर्वरीः- अन्धकारम्। अति-अतिक्रम्य। स्कन्दिन्ति- सरिन्त। अध- अधुना। मरुताम्- प्राणिवशेषाणाम्। महः- महत्त्वम्। दिवि- नभसि। क्षमा- भूमौ। च। मन्महे- ध्यायामः॥३॥

मुरुत्सुं वो द्धीमिह् स्तोमं युइं चे धृष्णुया। विश्वे ये मानुषा युगा पान्ति मर्त्यं रिषः॥ ५.०५२.०४ वः- यूयम् । महत्सु- महात्मसु । धृष्णुया- शत्रुधर्षकेषु । स्तोमम्- मन्त्रम् । यज्ञम् । च । दधीमहि-धत्त । विश्वे- सर्वे । ये मरुतः सन्ति ते । मानुषा युगा- मनुष्ययुगान् । पान्ति- रक्षन्ति । रिषः-हिंसकात् । मर्त्यं- मनुष्यम् । पान्ति ॥४ ॥

अर्हेन्तो ये सुदानवो नरो असिमिशवसः। प्र युइं युझियेभ्यो दिवो अर्चा मुरुद्धः॥ ५.०५२.०५ ये। अर्हन्तः- पूज्याः। सुदानवः- शोभनदानाः। नरः- नेतारः। असािमशवसः- अनल्पबलाः। यिझयेभ्यः- पूज्येभ्यो दानशीलेभ्यः। दिवः- द्योतनशीलेभ्यः। मरुद्भग्यः- प्राणविशेषेभ्यः। यञ्जम्। प्र- प्रकर्षेण । अर्च- समर्पय ॥५॥

आ रुक्मैरा युधा नर्र ऋष्वा ऋष्टीरंसृक्षत।

अन्वेनाँ अहं विद्युतौ मुरुतो जज्झतीरिव भानुर्रत् त्मना दिवः॥ ५.०५२.०६

रुवमेः- तेजोभिः। आ- समन्तात् प्रकाशन्ते। युधा- युद्धेन। नरः- नेतारः। ऋष्वाः- महान्तः। ऋष्टीः- आयुधानि। असृक्षत- ससृजुः। एनान्- एतान्। मरुतः। विद्युतः- तिडतः। जझ्झतीरिव- आप इव। जझ्झतीराप इति यास्कः। अनु- अनुसरिन्त। दिवः- द्योतनशीलस्य मरुद्गणस्य। भानुः- प्रकाशः। त्मना- स्वतः। अर्त- निरगात्॥६॥

ये वावृधन्त पार्थिवा य उरावन्तरिक्ष आ।

वृजने वा नदीनां सुधस्थे वा महो दिवः॥ ५.०५२.०७

ये। पार्थिवाः- भौमाः। ववृधन्त- ववृधुः। ये। उरौ- विस्तीर्णे। अन्तरिक्षे। आ- समन्ताद्ववृधुः। नदीनाम्। वृजने- बले। महः- महतः। दिवः- नभसः। सधस्थे- सहस्थाने। ववृधुः॥७॥

शर्धों मार्रुतमुच्छंस सत्यशेवसमृभ्वेसम्। उत स्म ते शुभे नरः प्र स्यन्द्रा युजत त्मना॥ ५.०५२.०८ सत्यशवसम्- अवितथबलम् । ऋभ्वसम्- महान्तम् । मारुतम् । शर्धः- गणम् । उच्छंस- उत्कृष्टं स्तुहि । स्पन्द्राः- स्पन्दमानाः । ते- अमी । नरः- नेतारः । शुभे- उदकार्थम् । त्मना- स्वतः । प्र-प्रकर्षेण । युजत- समयोजयन् ॥८ ॥

उत स्म ते पर्रष्णयामूणी वसत शुन्ध्यवः।

उत पव्या रथानामद्रिं भिन्दन्त्योर्जसा॥ ५.०५२.०९

उत- अपि च। ते- अमी मरुतः। परुष्ण्याम्- नद्याम्। ऊर्णाः- दीप्तीः। शुन्ध्यवः- शोधिकाः। वसत- आच्छादयन्ति। उत- अपि च। रथानां पव्या- रथचक्रेण। ओजसा- स्वबलेन। अद्रिम्-गिरिम्। भिन्दन्ति। प्राणविशेषा जडोन्मुखभावनं चैतन्यनिष्पादनाय बिभिद्धरिति भावः॥९॥

आपेथयो विपेथयोऽन्तिस्पथा अनुपथाः। एतेभिर्मह्यं नामीभर्युशं विष्टार औहते॥ ५.०५२.१० आपथयः- अभिमुखीभूतमार्गाः। विपथयः- विष्वद्भमार्गाः। अन्तस्पथाः- हार्दमार्गाः। अनुपथाः- अनुकूलमार्गाः। एतेभिः नामभिः- एतेः। मह्यम्- मे। यज्ञम्। विस्तारः- विस्तृताः सन्तः। ओहते- वहन्ति॥१०॥

अधा नरो न्योह्तेऽधा नियुतं ओहते।अधा पारावता इति चित्रा रूपाणि दश्याँ॥ ५.०५२.११ अध- अथ। नरः- नेतारः। न्योहते- नितरां वहन्ति। अध- अथ। नियुतः- मिश्रयितारः सन्तः। ओहते- वहन्ति। अधा- अथ। परावतः- उत्कृष्टात्स्वदेशात्। इति- इत्थम्। चित्रा- विचित्राणि। रूपाणि दर्श्या- दृश्यानि प्रकाशयन्ति॥११॥

छन्दःस्तुभः कुभन्यव उत्समा कीरिणो नृतुः।

ते मे के चिन्न तायव ऊर्मा आसन्दशि त्विषे॥ ५.०५२.१२

छन्दःस्तुभः- मन्त्रस्तुत्याः। कुभन्यवः- उदकेच्छवः। कीरिणः- कीर्तयन्तः। उत्सम्- उदकम्। आ नृतुः- अनयन्। ते- अमी। मे- मह्यम्। के चित्। तायवः- स्तेनाः। न- इव। चित्तचोरा इति भावः। ऊमाः- रक्षकाः। त्विषे- दीस्यै। दृशि- अस्मदृश्ने। आसन्- अभवन्॥१२॥ य ऋष्वा ऋष्टिविद्युतः कुवयुः सन्ति वेधसः।

तमुषे मारुतं गणं नेमस्या रमया गिरा॥ ५.०५२.१३

ये। ऋष्वाः- दर्शनीयाः। ऋष्टिविद्युतः- विद्युदायुधाः। कवयः- क्रान्तदर्शिनः। वेधसः- विधायका मेधाविनो वा। सन्ति- भवन्ति। ऋषे- सूक्ष्मदर्शिन्। तम्- तान्। मारुतं गणम्- प्राणविशेषान्। नमस्य- नमस्कृत्य। गिरा- वाचा। रमय- आनन्दय॥१३॥

अच्छे ऋषे मारुतं गणं दाना मित्रं न योषणा।

दिवो वा धृष्णव ओर्जसा स्तुता धीमिरिषण्यत॥ ५.०५२.१४

ऋषे- सूक्ष्मदिर्शन् । मारुतं गणम्- प्राणिवशेषान् । अच्छ- अभिलक्ष्य । दाना- दानेन । योषणा-स्तुत्या । योतीति योषा स्तुतिस्तया । मित्रं न- सूर्यमिव । अभिगच्छ । दिवः- नभसः । धृष्णवः-शत्रुधर्षणशीलाः । ओजसा- बलेन । धीभिः । स्तुताः । इषण्यत- सरत ॥१४ ॥

न् मन्वान एषां देवाँ अच्छा न वक्षणी।

द्ाना संचेत सूरिभिर्यामश्रुतेभिर्क्जिभिः॥ ५.०५२.१५

नु- क्षिप्रम् । न- सम्प्रति । वक्षणा- हव्यवाहनेन । एषाम्- एतान् । देवान् । अच्छ- अभिलक्ष्य । मन्वानः- ध्यायमानः । यामश्रुतेभिः- सन्मार्गप्रसिद्धैः । अञ्जिभिः- व्यञ्जकैः । सूरिभिः- मेधाविभिः । दाना- दानानि । सचते- सङ्गच्छते ॥१५॥

प्र ये में बन्ध्वेषे गां वोचन्त सूर्यः पृश्निं वोचन्त मातरम्।

अर्घा पितरमिष्मिणं रुद्रं वीचन्त शिक्रसः॥ ५.०५२.१६

मे- मम। बन्ध्वेषे- बन्ध्वेषणे। सूरयः- विद्वांसः। पृश्निं मातरं गाम्- गोमातरमिदितिं पृथिवीम्। वोचन्त- अब्रुवन्। अध- अथ। पितरम्- स्वजनकम्। इष्मिणम्- गितशीलम्। रुद्रम्। शिक्वसः-शक्ताः। वोचन्त- अब्रुवन्।१६॥

सप्त में सप्त शाकिन एकंमेका शता दंदुः।

यमुनायामधि श्रुतमुद्राधो गर्व्यं मृजे नि राधो अश्व्यं मृजे॥ ५.०५२.१७

सप्त सप्त- सप्त मरुतः। शािकनः- शक्ताः। एकमेका- एकैकः। शता- अनन्तािन। मे- मह्यम्। दुदुः- अयच्छन्। यमुनायाम्- नियमयुक्तायां नद्यां मूलशिक्तिधारायाम्। अधि। श्रुतम्- श्रुतिप्रसिद्धाम्। गव्यम्- चिद्रिश्ममयीम्। राधः- संसिद्धिम्। मृजे- शोधयािम। अश्वयम्- प्राणमयीम्। राधः- संसिद्धिम्। गृजे- शोधयािम। आश्वयम्- प्राणमयीम्। राधः- संसिद्धिम्। मृजे। आधिभौतिके तु नदीस्थाश्वगोधनं प्राप्स्यामीित भावः॥१७॥